

Нерозумне кошеня

Українська народна казка

Принесла кицька мишеня і каже кошеняті:
— Ось тобі, грайся, учись миші ловити.
І пішла.

Кошеня торкнуло лапкою мишку раз,
удруге. Лежить мишка і не поворухнеться.
Схопило злегка зубами, а мишка:

— Ой, ой! Мені ж боляче!

Кошеня розціпило зуби, а лапою мишку
тримає.

- Відпусти мене,— просить мишка.
- Не можу,— каже кошения,— мене мама буде сварити.
- Моя теж сваритиме, якщо я не прийду.
- То твоя мама, а то — моя! Вона буває дуже зла, як розгнівається,— каже кошения.

- А що ти зі мною зробиш?
- Повчусь, як миші ловити, а тоді мама прийде, скаже, що робити.
- Хіба так учаться? — пропищала мишка.
- А як? — дивується кошениця.

— А так: я буду тікати, а ти наздоганяй — як у квача грають.

— Це цікаво, — погоджується кошеня.

— І дуже весело, — пропищала мишка. — Я як долічу до трьох, ти зразу ж мене відпустиш.

І тільки кошеня відняло лапу, мишка шусть
— і нема. Як вітром здуло.

Лаяла кицька кошеня. Вуха нам'яла,
щоб пам'ятало кошеня науку.

